

Neznámý

Napsal uživatel Iva Synáková - Tapi
Čtvrtek, 19 Květen 2011 22:00

Slunko stálo nad horama jako obrovskej rudej disk a nám končil velkej vandr po Nízkejch. Byly to krásný dva tejdny v kopcích, ale právě že už byly. Zejtra abysme slezli dolů a pak zkoušeli štěstí na stopu - nezbylo nám ani na vlak.

Přihazoval sem zrovna na voheň a Šimon řek - Mám hlad - čímž vyjádřil naše společný pocity, když On přišel. Ani nevíme vodkud' - prostě najednou tady byl.

Takovej fousatej, dlouhý vlasy, a vo dost starší než my - vodhad sem mu takovejch třiatřicet. Povídá - Ahoj! Tak sme ho pozvali k vohni; vodložil usárnu a žracák, sed a koukal do plamenů. Moc sme toho teda nenapovídali. Seděli sme asi hodinu, začalo se už smrákat, když von sáh po žracáku. - Něak mně dneska vytrávilo - povídá, a my mlčeli, bodejť, taky mu budem vykládat, že sme poslední konzervu snědli k snídani. Vytáh půlku chleba a jedny rybičky. Ukrojil krajíc, nandal na něj ryby, vrazil mi ho do ruky a povídá - Pošli to dál! Začali sme se bránit, že von nás pět přeci nebude živit, sám toho moc nemá, žaludek nám provozoval žalozpěvy a von si nás nevšímal, krájel chleby, a až bylo šest krajíců, přestali sme vodmlouvat a začali žvejkat.

Von teda jeden krajíc chleba je málo, když člověk celej den šlapal, a přitom vod rána nejed. Neznámej ale krájí dál, my jíme jako nedověřený, koukám s plnou hubou na Křendu, jak načíná čtvrtej chleba s rybičkama - krucinál, je nás šest, půlka chleba - něak mi to nevychází! Kouknu na neznámýho - sedí, usmívá se těma svejma mírnejma vočima, hřbetem ruky votírá drobky z narezlejš fousů a čistí nůž vo trávu. Vokolo hlavy má náký divný světlo - co to může bejt, že by vodlesk vohně? A na štru vedle něho leží jakoby nedotčená půlka chleba s poloplná konzerva rybiček. Něco mi to připomínalo, jenže sem nevěděl, co. Jako bych to už někdy slyšel nebo čet. Přemejšlim vo tom, koukám před sebe - a hele, klukům už to dochází taky! Mrkáme na šerifa, aby jako něco řek. Ale neznámej se najednou zved, nasadil stetson a povídá - Tak já zas potáhnu dál... Ahoj, kamarádi!

Vzal žracák, nahodil usárnu frajersky na jedno rameno a šel a šel a pak tam najednou nebyl...

Neznámý

Napsal uživatel Iva Synáková - Tapi
Čtvrtek, 19 Květen 2011 22:00

Iva Synáková - Tapi

(povídka je z poloviny let sedmdesátých)

Ilustrace Tom Zvědělík